

1 diena

2001 m. minint **Žvėryno** prijungimo prie miesto 100-ąsias metines, apie jį daug kalbėta ir ginčytasi. Vieniems atrodė, kad yra per didelė prabanga beveik miesto centre laikyti kurortą primenančią zoną, todėl reikėtų šį rajoną intensyviai urbanizuoti. Kiti, ypač Žvėryne gyvenantieji, bandė įrodyti šio rajono architektūrinio audinio ypatybes, jo paveldo vertę. Dar XVI a. teritoriją perėmė **Radvilos**: jie čia rengdavo medžiokles, galbūt net įveisė žvėrių (iš čia ir atsirado vietos pavadinimas). Sklando legendų apie buvusį medžioklės dvarelį. XIX a. pab. prasidėjo nauja era — Žvėrynu susidomėjo keli turtingi Peterburgo dvarininkai. Didžiausi pokyčiai įvyko 1892 m., jo savininku tapus pirkliui **V. Martinsonui**. Jis ėmėsi parceliuoti Žvėryną ir pardavinėti sklypus **vasarvietėms**. Iki I-ojo pasaulinio karo galutinai susiformavo dabartinis taisyklingo plano gatvių tinklas. 1938 m. medinė statyba sustojo, prasidėjo vien mūro etapas. Sovietmečio pradžioje atsirado tipinių mažaaukščių namų, antroje epochos pusėje — daugiaaukščių, tačiau prestižą rajonas išlaikė. XX-XXI a. sandūroje Žvėryną praturtino ambasadų ir užsienio diplomatų rezidencijų pastatai. Taip susiformavo plačiausio spektro architektūros puokštė.

